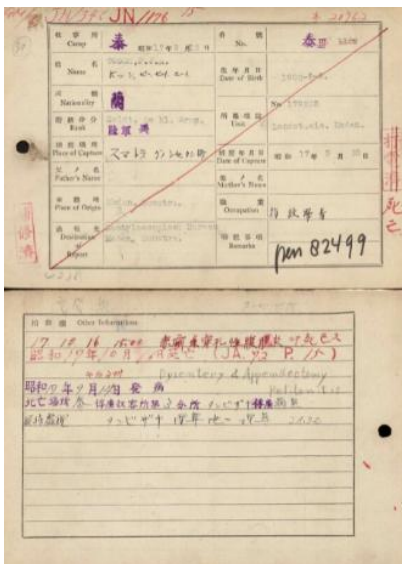

Petrus Johannes Augustinus Bosch is geboren op 16 april 1902 te Bussum. Hij was de zoon van Jan Bosch en Ida Wilhelmina Bos. Hij verhuisde in 1930 van Bussum naar Batavia, NOI.

Hij trouwde met de Russische Olga Adriana Wolkova.

Petrus was in 1937 groepsleider en hopman van groep 5 in Madioen.

Hij werkte aan het begin van de oorlog op het Dactyloscopisch bureau in Medan.

Tijdens de mobilisatie was hij soldaat bij de infanterie van de Landstorm compagnie in Medan. Hij werd krijgsgevangen gemaakt en geïnterneerd. Hij ging via Changi in Singapore op transport naar Birma om tewerk gesteld te worden aan de Birmaspoorweg. Hij kwam terecht in het krijgsgevangenkamp in Thanbyuzayat.

De Birma-Siamspoorweg, Birmaspoorweg of Dodenspoorlijn was een spoorlijn van 415 km tussen Non Pladuk in Thailand (Siam) en Thanbyuzayat in Myanmar (Birma). De spoorlijn was voor de Japanse bezetters nodig om een directe verbinding naar de kust van Birma te creëren, zodat Japanse schepen niet meer om het hele schiereiland hoefden te varen.

Het werk aan de spoorlijn begon op 16 september 1942 en werd 16 maanden later voltooid. Er werd gebruikt van oude spoorlijnen die onder andere op Java en andere bezette gebieden in Zuidoost Azië ontmanteld werden. De Japanners maakte gebruik van krijgsgevangenen en burgers om de spoorlijn aan te leggen. Er werd aan de beide uiteinden van de spoorlijn in Thailand en in Birma begonnen met werken. Alle krijgsgevangenen werden in groepen onder de kampen verdeeld die naast de rivieren Khwae Yai en Khwae Noi waren geplaatst. Als een traject klaar was, ging een groep naar een volgend werkkamp om aan een volgende traject te werken. In de zomer van 1943 werd de zogeheten 'Speedo-tijd' door de Japanners ingevoerd. De dwangarbeiders moesten zich dubbel inspanssen om het spoor af te krijgen. De dwangarbeiders ontmoeten elkaar in oktober 1943 in Konkuita.

Tijdens de aanleg stierven per dag gemiddeld 75 arbeiders. 15 000 krijgsgevangenen stierven aan uitputting, ziekte en ondervoeding (7000 Britten, 4500 Australiërs, 130 Amerikanen en 3000 Nederlanders). Daarnaast stierven ongeveer 100 000 Thaise en Indonesische romoesja's en Birmaanse en Maleisische dwangarbeiders bij de aanleg.

Nog voor hij met werken aan de spoorlijn kon beginnen werd Petrus op 14 september 1942 ziek en stierf een maand later op 16 oktober aan dysenterie en buikvliesontsteking in de ziekenboeg van het kamp. Hij ligt begraven op de oorlogsbegraafplaats van Thanbyuzayat.

Zijn weduwe verhuisde in 1946 naar Nederland.

Meer informatie

[Petrus Johannes Augustinus Bosch \(oorlogsgravenstichting.nl\)](http://oorlogsgravenstichting.nl)

[Petrus Johannes Augustinus Bosch | Erelijst van Gevallenen 1940-1945](#)

[Japanse interneringskaarten, Surname: Bosch \(ボッシュ\) | Nationaal Archief](#)

Het Indisch Leidersblad april 1937

[Casualty Details | CWGC](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.